

Plânge copacul înflorit

Carmen

Plânge un copac cu flori,
Curg lacrimi albe de petale,
Pe-al ierbii verde în fiori
Vântul mi le așterne-n cale!

Aripi căzute într-un zbor
Al fluturilor la lumină,
Petalele într-un covor
S-au așezat la rădăcină!

Stropi albi în verde se preling
Și vântul rece mă-nfioară,
Lumina primăverii o sting
Norii cei triști ce ne doboară!

Copacul știe că în cer
Îngheață suflul de schimbare.
Oare de ce eu tot mai sper
Să văd pe cer raze de soare?

Doar simt că vântul rece bate
Și în curând va ninge des,
Văd cum copacu-n flori se zbate,
Ce a atât de ne-nțeleș?

Cu ochii plini de lacrimi albe
Îmbrățișez copacul trist
Și suferința mă absoarbe
În flori căzute cu un rost!

Ne ninge cu fulgi albi de nea,
Copac și om înlănțuiți...
Ne încălzește doar iubirea
Căci suntem doi îndrăgostiți!